

Bacheloroppgave

ADM650 Jus og administrasjon

**Veien til Suksess: En utforsking av Sosioøkonomisk
Integrasjon blant Norsk-Pakistanere i Norge**

Benas Ghanem Osman

Totalt antall sider inkludert forsiden: 32

Molde, 15.11.2023

Obligatorisk egenerklæring/gruppeerklæring

Den enkelte student er selv ansvarlig for å sette seg inn i hva som er lovlige hjelpemidler, retningslinjer for bruk av disse og regler om kildebruk. Erklæringen skal bevisstgjøre studentene på deres ansvar og hvilke konsekvenser fusk kan medføre. Manglende erklæring fritar ikke studentene fra sitt ansvar.

Du/dere fyller ut erklæringen ved å klikke i ruten til høyre for den enkelte del 1-6:		
1.	Jeg/vi erklærer herved at min/vår besvarelse er mitt/vårt eget arbeid, og at jeg/vi ikke har brukt andre kilder eller har mottatt annen hjelp enn det som er nevnt i besvarelsen.	☒
2.	Jeg/vi erklærer videre at denne besvarelsen: <ul style="list-style-type: none">• ikke har vært brukt til annen eksamen ved annen avdeling/universitet/høgskole innenlands eller utenlands.• ikke refererer til andres arbeid uten at det er oppgitt.• ikke refererer til eget tidligere arbeid uten at det er oppgitt.• har alle referansene oppgitt i litteraturlisten.• ikke er en kopi, duplikat eller avskrift av andres arbeid eller besvarelse.	☒
3.	Jeg/vi er kjent med at brudd på ovennevnte er å <u>betrakte som fusk</u> og kan medføre annullering av eksamen og utestengelse fra universiteter og høgskoler i Norge, jf. Universitets- og høgskoleloven §§4-7 og 4-8 og Forskrift om eksamen §§16 og 36.	☒
4.	Jeg/vi er kjent med at alle innleverte oppgaver kan bli plagiatkontrollert, jf. høgskolens regler og konsekvenser for fusk og plagiat	☒
5.	Jeg/vi er kjent med at høgskolen vil behandle alle saker hvor det forligger mistanke om fusk etter høgskolens retningslinjer for behandling av saker om fusk	☒
6.	Jeg/vi har satt oss inn i regler og retningslinjer i bruk av kilder og referanser på biblioteket sine nettsider	☒

Personvern

Personopplysningsloven

Forskningsprosjekt som innebærer behandling av personopplysninger iht. Personopplysningsloven skal meldes til Sikt for vurdering.

Har oppgaven vært vurdert av Sikt?

ja nei

- Hvis ja:

Referansenummer:

- Hvis nei:

Jeg/vi erklærer at oppgaven ikke omfattes av Personopplysningsloven:

Helseforskningsloven

Dersom prosjektet faller inn under Helseforskningsloven, skal det også søkes om forhåndsgodkjenning fra Regionale komiteer for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk, REK, i din region.

Har oppgaven vært til behandling hos REK?

ja nei

- Hvis ja:

Referansenummer:

Publiseringsavtale

Studiepoeng: 15

Veileder: Riza Acar KUtay

Fullmakt til elektronisk publisering av oppgaven

Forfatter(ne) har opphavsrett til oppgaven. Det betyr blant annet enerett til å gjøre verket tilgjengelig for allmennheten (Åndsverkloven. §2).

Alle oppgaver som fyller kriteriene vil bli registrert og publisert i Brage HiM med forfatter(ne)s godkjenning.

Oppgaver som er unntatt offentlighet eller båndlagt vil ikke bli publisert.

Jeg/vi gir herved Høgskolen i Molde en vederlagsfri rett til å

gjøre oppgaven tilgjengelig for elektronisk publisering:

ja nei

Er oppgaven båndlagt (konfidensiell)?

ja nei

(Båndleggingsavtale må fylles ut)

- Hvis ja:

Kan oppgaven publiseres når båndleggingsperioden er over?

ja nei

Dato:

Forord:

Å skrive min første bacheloroppgave har vært en utfordrende, men en berikende prosess og til tider en evig karusell. Denne oppgaven har testet mine skriveferdigheter og min evne til å formidle tanker og ideer. Gjennom prosessen har jeg lært å stole på meg selv og ordene jeg skriver ned

Jeg kommer selv fra en utalandsk bakgrunn, og temaer som integrasjon, har alltid vært en interesse for meg. Denne bachelor oppgaven har gitt meg mulighet til å kunne kombinere min personlige innsikt med grundig forskning

Jeg vil takke min veileder Riza Acar kutay for å ha tatt seg tid til å gå gjennom denne oppgaven. Og jeg vil spesielt takke familien min og mine venner for deres gode støtte, gjennom lyse og mørke dager.

Jeg ønsker også å takke Dag Erik Berg for globalisering timene

Til slutt ønsker jeg å avslutte min bachelor oppgave med et dikt

*I ord og tanker, dykket jeg ned,
Min bacheloroppgave, mitt hjertes sted.
Med penn og papir, tastetrykkets klang,
Jeg formidlet ideer, i språkets sang.*

*Fra tittelside til referanser, strevde jeg her,
For å formidle kunnskap, med riktig sverd.
Jeg gravde i forskning, jeg lette, jeg fant,
I denne oppgaven, mitt hjerte og mitt land*

Norge

Sammendrag

Migrasjon er et globalt fenomen, dette fenomenet kan beskrives slikt «migrasjon beskriver flytting og bytte av bosted» (Odden, 2018, 21) Migrasjonsbevegelsen i Norge var et resultat av en organisert import til andre land som ikke tok dem imot allikevel (Majid, 2019, s27). Fremmedarbeidere havnet i Norge spontant. I tiden etter andre verdenskrig ble etterspørselen på fremmedarbeidere stor og Europa trengte arbeidskraft for å gjenoppbygge landene etter krigen. Imellom tiden var Norge på vei inn i en ny fase, og leve standarden hadde økt, flere kvinner begynte å gifte seg tidligere og fikk barn tidligere. Dette resulterte med at det kun var 10 % av kvinner som var på arbeid (Majid, 2019, s 27)

På slutten av 1800-tallet og begynnelsen av 1900-tallet var dagens India og Pakistan, inkludert Kashmir underlagt britisk overherredømme i et område kalt Britisk India eller bare India. Kashmir konflikten var et resultat på slutten av kolonitiden og delingen av Britisk India i 1947-tallet. I koloniperioden på årstallene mellom 1800-1900-tallet. Var Kashmir et område med stor muslimsk majoritet Khan (2009), denne konflikten utviklet seg til en blodig krig mellom muslimene og hinduene, I midten og slutten av 1960-årene begynte de første pakistanske innvandrerne å komme til Norge (Korbøl & Midtbøen 2018, s. 62-63.) Mange arbeidsinnvandrere kom fra Punjab-provinsen (Vogt ,2008 s. 36,) spesielt områdene rundt Kharian og Gujrat-distriktet. Byer som Lahore og Rawalpindi var også kilder til innvandrere. Mahmona Khan, forfatter og forsker, påpeker flere faktorer som bidro til denne migrasjonen, blant annet Norges medlemskap i EFTA i 1960 som første til en økt produksjon som resulterte til ekspansjon av servicenæringen (Khan 2009, s. 4), og inntreden i oljealderen i 1969, som resulterte til høyere økonomisk virksomhet og etterspørsel av arbeidskraft (Khan 2009, s. 41)

men den betydelige økningen av pakistanske fremmedarbeidere skjedde først i 1971. Dette var delvis som følge av innvandringsstoppet innført i Danmark i 1970 (Khan 2009, s. 25) og stopp av fremmedarbeidere i England i 1968 Majid (2019) som et resultat av England som delte de ut Statsborger skap som til alle som ville bidra med å gjenoppbygge landet på nytt etterkrigstiden. Dette resulterte med at, i dag bor det 1,5 millioner briter med indisk opprinnelse i England (Majid,

2020. Verken Europa eller Norge ønsket at fremmedarbeidere skulle bosette seg i landene. De ønsket å bruke dem til sine fordeler og bli kvitt dem Majid (2019) planen for de fleste fremmedarbeidere var å tjene nok og spare nok, og reise til hjemme landet (Majid, 2019, s 26). Ble det ikke slik. I årstallene mellom 1945 til 1973, hadde Europa et stort behov for fremmedarbeidere under gjenoppbygningen og industrialiseringen som hadde rukket å komme lengre enn land som Sveits og Sverige.

forespørselen etter arbeidskraft i landet økte, og myndighetene måtte myke reglene for familieforening. Slik at det skulle være attraktivt for fremmedarbeidere å komme til Europa og Norge Majid (2019) Å komme ny til et land, hvor du ikke kan språk, ikke har juridiske retter, som beskytter deg som et menneske. Kan det ofte føre til utnyttelse av arbeid, sosiale sammenhenger, og begrensninger til samfunnet (Khan 2009, s. 31) pakistanske fremmedarbeidere ble utsatt for hets og rasisme (Khan 2009 s. 47) i tillegg til dette var ikke særlig mediene snille med dem, de ble fremstilt som fremmedfiendtlige (Korbøl & Midtbøen 2018. s. 127-128)

INNHALDSFORTEGNELSE

Begrepsforklaring	9
1.0 Innledning	10
2.0 Metode	11
2.1 Analyse.....	12
2.2 Problemstilling.....	12
Bakgrunn for valg av problemstilling	13
2.3 Oppgavens oppbygning.....	13
3.0 teori	13
3.1 Sosioøkonomisk integrasjon.....	13
3.2 Juridisk-politisk forhold.....	15
3.3 sosial kapital-sosial integrasjon.....	21
3.4 Oppsummering av teori.....	22
4.0 Analyse/vurdere	23
4.1 Sosioøkonomisk integrasjon.....	23
4.2 juridisk-politiske-forhold.....	24
4.3 Sosial-kapital-Sosial integrasjon.....	24
5.0 Drøfting av funn	24
6.0 Konklusjon	28
Litteraturliste	31-32

Begrepsforklaring

Denne oppgaven forveksler mellom ulike begreper, her er en enkel definisjon på de begrepene som blir brukt gjennom oppgaven

Integrasjon, etymologisk avledet fra latin "integrara," som betyr å bringe tilbake til opprinnelig tilstand eller gjøre hel. Innenfor konteksten av samfunn og kultur refererer integrasjon til sammenslutningen av enheter til en større enhet eller et nært samarbeid (Store norske leksikon (2005-2007): integrasjon i Store norske leksikon på snl.no. Hentet 12. november 2023 fra <https://snl.no/integrasjon>)

Begrepet «fremmedarbeider» også kjent som gjestearbeider, refererer til en individuell som har forlatt sitt opprinnelige hjemland for å arbeide midlertidig i et annet land. I dag er det mer vanlig å benytte betegnelsen "arbeidsinnvandrere" for å beskrive denne gruppen. (Tønnessen, Marianne: fremmedarbeider i Store norske leksikon på snl.no. Hentet 12. november 2023 fra <https://snl.no/fremmedarbeider>)

I offisiell statistikk defineres innvandrere som en person født i utlandet av to utenlandsfødte foreldre (og fire utenlandsfødte besteforeldre) og som på et tidspunkt har innvandret til Norge. Statistisk sentralbyrå skiller mellom innvandrere som selv er født i utlandet og har innvandret til Norge, tidligere kalt førstegenerasjonsinnvandrere, og norskfødte med to innvandrerforeldre, tidligere kalt andregenerasjonsinnvandrere (Store norske leksikon (2005-2007); Tønnessen, Marianne: innvandrer i Store norske leksikon på snl.no. Hentet 12. november 2023 fra <https://snl.no/innvandrer>)

Norsk-pakistaner: i denne oppgaven er beskrevet som de som tar to pakistanske fødte foreldre, men selv er født i Norge

Pakistanere: i denne oppgaven beskrevet de som kom for 50 år siden til landet.

1.0 innledning

I dette studiet vil det prøves å bevare hvordan vurdere vellykket integrasjon blant pakistanere og norsk-pakistanere. Dette studiet tar i sikte å belyse tre ulike aspekter av integrasjon. Disse aspektene, vil kunne fortelle oss gjennom empirisk data, hvordan vi kan vurdere en vellykket integrasjon.

Å studere integrasjon handler det ofte om spørsmålet «hvor vellykt er integreringen» og spesielt i dag i en moderne politisk kontekst refererer det ofte til innvandreres engasjement i sine nye samfunn (Rugkåsa, 2012). Innenfor EU blir integrasjon definert som «en toveisprosess basert på gjensidige rettigheter og tilsvarende forpliktelser for lovlig bosatte tredjelandsborgere og vertsamfunnet, som legger til rette for full deltakelse av innvandrere» (Collett, 2008)

Temaet integrasjon er viktig av flere grunner og berører mange ulike aspekter av samfunnet og individene. Gjennom å studere integrasjon, bidrar vi til en forståelse av hvordan ulike befolkningsgrupper med forskjellige kulturelle, språklige og sosioøkonomiske forskjeller, samarbeider i samfunnet, dette temaet er viktig i dagens globaliserte mangfoldige samfunn. Studiet av integrasjon viser tydelige regler og prosesser knytta til innvandring som skaper forutsetninger for både innvandrere og samfunnet, og videre kan vi påpeke ut hvilke faktorer som spiller rolle for vurdering av vellykket integrasjon, og hvordan vi kan vurdere vellykket integrasjon.

Når vi studerer integrasjon, knytter vi det ofte opp med utfordringer som varierer mellom inkludering, kulturelle forskjeller og sosiale, økonomiske og politiske forhold. De vanligste hindringene for integrering, er ofte manglende språkkunnskaper, som påvirker kommunikasjon, utdanning, arbeid og samhandling med samfunnet, dette resulterer videre med diskriminering og fordommer, basert på deres opprinnelse, kultur og etnisitet, og kan være en hindring for deltakelse i samfunnet. Når vi studerer integrasjon er det viktig å påpeke økonomiske hindringene, inkludert lavinntekt, ikke tilgang til bolig eller helsevesen. Videre kan vi påpeke sosial isolasjon, og politisk motstand og polarisering i samfunnet. For å kunne håndtere disse problemene kverver det en helhetlig tilnærming fra både samfunnet og myndigheten, inkludert tiltak som

fremmer utdanning, arbeid, sosial inkludering, kulturell forståelse og politiske retningslinjer som motvirker diskriminering, samlet sett er integrering en kompleks prosess som krever innsats fra både innvandrere selv og samfunnet som helhet.

Gjennom å studere integrasjon, kan vi bidra til politikktutforming, samfunns praksis og enkeltmenneskers atferd, vi kan lære om hvordan benytte oss av mangfoldet i samfunnet med forskjellige perspektiver, ideer og erfaringen. Og vi kan effektivisere integrasjonen, gjennom inkludering i politikk, og samarbeid på tvers av kulturer.

2.0 Metode

Denne oppgaven er kvalitativ studie, kvalitative studier er som regel Intensiv (få enheter) der data samles inn som tekster og ord (Jacobsen, 2022, s 157) i kvalitative studier er forskeren interessert i et spesielt fenomen, eller en spesiell hendelse (Jacobsen, 2022, s202) styrken til kvalitativ metode er de er relativt åpne når det gjelder tilgang på informasjon som kan samles inn (Jacobsen, 2022, s. 127), videre har jeg valgt å se bort fra kvantitative metoder, da denne metoden fokuserer på tallbaserte data og bruker statistiske analysemetoder for å trekke konklusjoner og indentifisere mønstrene i dataene Jacobsen (2022) informasjonen som blir samlet inn, omhandler ofte få enheter, noe som ikke er veldig hensiktsmessig, i forhold til valgte problemstilling (Jacobsen, 2015, s 171-172).

i dagens multimediale verden ligger det enorme mengder data bare noe taste trykk unna (Jacobsen 2022, s 157) Sekundærdata gir meg muligheten til å utforske og forstå empiri dypt uten å utføre egne undersøkelser. Det lar meg trekke på allerede eksisterende kunnskap og forskning, og gir meg innsikt i hvordan fenomenet jeg studerer har blitt forstått og beskrevet av andre forskere. Derfor er sekundærdata en verdifull ressurs i studier som tar sikte på å belyse komplekse fenomener Yin (2014)

I forskningskonteksten er kildekritikk avgjørende for å sikre informasjonens troverdighet og pålitelighet. Ved å systematisk gjennomgå innsamlede dokumenter, reiser vi sentrale spørsmål. Først, evaluere kildens pålitelighet og hensikt, identifiserer om det er førstehånds- eller annenhåndsinformasjon. Dermed

å undersøke offentlige kilder og vurderer om de er personlige eller offentlige. Videre vurderer vi om resultatene er konsistente på tvers av dokumentene, noe som indikerer pålitelighet. Den akademiske kildekritikken inkluderer analyse av forfatter, målgruppe, formål, metode, tolkning, alder, troverdighet, og representativitet. Denne dybdegående vurderingen av kildene, sikrer en grundig forståelse av innsamlet informasjon og legger for å kunne trekke konklusjoner.

2.1 analyse

analysen tar sikte på å utforske og vurdere vellykket integrasjon blant norsk-pakistanere i det norske samfunnet. Problemstillingen som danner grunnlaget for denne studien er formulert som følger: "Hvordan kan vi vurdere vellykket integrasjon blant norsk-pakistanere, med hensyn til sosioøkonomisk integrasjon, juridisk-politiske forhold og sosial kapital-sosial integrasjon?"

For å belyse denne problemstillingen vil analysen benytte et teoretisk fundament som tar utgangspunkt i tre sentrale aspekter: sosioøkonomisk integrasjon, juridisk-politiske forhold, og sosial kapital-sosial integrasjon. Disse aspektene vil danne grunnlaget for å undersøke og evaluere graden av vellykket integrasjon blant norsk-pakistanere

2.2 Problemstilling

Gjennom dette studiet ønsker jeg å belyse integrasjonen av pakistanske migranter i det norske samfunnet, med vekt på integrasjons og tre viktige aspekter, sosioøkonomisk integrasjon, juridiske-politiske forhold, sosial-kapital- integrasjon jeg vil gjennom empiri og analyse av empiri vurdere vellykket integrasjon blant pakistanere og norsk-pakistanere

Forskeren har følgende kommet opp med dette problemstillingen

«Hvordan kan vi vurdere vellykket integrasjon blant norsk-pakistanere, med hensyn til, sosioøkonomisk integrasjon, juridisk-politiske forhold og sosialkapital-sosial integrasjon?»

Bakgrunn for valg av problemstilling

Valg av denne problemstillingen, kommer nysgjerrighet om hvordan man kan få tilhørighet til et samfunn, og hvilke faktorer som spiller rolle i integrasjonsdannelse blant etniske minoriteter i et mangfoldig samfunn.

2.3 Oppgavens oppbygning

Denne oppgaven er systematisk strukturert i fire hoveddeler, metode, teori, analyse/vurderingsdelen og konklusjonen. Metodedelen gir svar på spørsmål knyttet til datainnsamling, mens teoridelen tar sikte på å kaste lys over sosioøkonomisk integrasjon, juridisk-politiske forhold og sosialkapital-sosial integrasjon. Videre, i analyse/vurderingsdelen vil jeg utforske «hvordan vi kan vurdere integrasjonen av pakistanske innvandrere.» Avslutningsvis vil konklusjonen gi et sammendrag og et svar på den overordnede problemstillingen. Denne strukturerte tilnærmingen legger grunnlaget for en grundig og sammenhengende utforskning av integrasjonen av pakistanske innvandrere i det norske samfunnet.

3.0 Teori

Denne delen av oppgaven skal presentere relevant teori, som skal belyse integrasjonen av pakistanske migranter i det norske samfunnet, med vekt på tre viktige aspekter, følgende aspekter er sosioøkonomiske, juridiske og sosial kapital- dette vil bli også kalt sosial integrasjon i teksten. Det vil bli presentert et teoretisk fundament, som skal muliggjøre en analyse og diskusjon

3.1 Sosioøkonomisk integrasjon

Dette begrepet handler om tilgang til arbeid, bolig, utdanning og helseomsorg (Penninx & Garcés-Mascreñas, 2007). Økonomisk integrasjon er en viktig faktor for å etablere seg i samfunnet og danne relasjoner med majoritetsbefolkningen. Mange pakistanske immigrantene vil stå overfor ulike utfordringer når det gjelder arbeidsmarkedstilgang og økonomisk deltakelse, noe som kan ha en betydelig innvirkning på deres integrering. I sosioøkonomisk utvikling, blir utdanning og kompetanse presentert som sentrale kildene til økt kunnskap og deltakelse og deltakelse i arbeidsmarkedet og deltakelse i samfunnet som helhet (Borjas, G. J.,

& Chiswick, B. R. 2019) gjennom utdanning og kompetanse kan innvandrere tilegne seg ny kunnskap og ferdigheter. Dette bidrar også til å bekjempe språkbarrierer. I en rapport av statistisk sentralbyrå- integrering av innvandrere i Norge, viste de til at individene eller gruppene regnes som integrert når de har oppnådd de samme sosioøkonomiske godene som andre samfunnsmedlemmer. Enjolras og Wollebæk (2010) har vist, med data fra blant annet levekårsundersøkelsene, at det å stå utenfor arbeidslivet enten som arbeidsledig eller uføretrygdet, har en negativ effekt på organisasjonsmedlemskap (Enjolras & Wollebæk 2010)

den økonomiske integrasjonen måles ofte gjennom innvandrernes sysselsettings nivå, sammenlignet med majoritetsbefolkningen. Arbeidsmarkedet blir betegnet som en av de viktigste arenaene for integrering av innvandrere i Norge (Tronstad & Østby 2005) Organisasjonssamfunnet har vært en viktig del av det som blir betegnet som den demokratiske infrastrukturen i Norge (Wollebæk & Selle 2002), noe som henger sammen med at organisasjonene har spilt en av gjørende rolle for utviklingen av demokratiet, og framstår fortsatt som viktige for folkets påvirkning av politiske beslutninger, både på lokalt og nasjonalt nivå (Wollebæk & Selle 2002; Østerud et al. 2003) frivillige organisasjoner kobler enkeltindivider opp mot myndighetene, bygger organisasjonene opp under prinsippet om det «folkestyrte demokratiet», og refereres ofte til som den korporative kanal (Egeberg et al. 1978) I et sivilsamfunnsorientert perspektiv er det slik sett nær sammenheng mellom politisk og sosial integrasjon, da deltagelse i nettverk og organisasjoner blir ansett for være avgjørende for individets sosialisering inn i samfunnet.

Frivillige organisasjonene fungerer som arenaer både for «identitetsdanning, sosial integrasjon og politisk engasjement». Hensikten med å synliggjøre identitet som et sentralt element i organisasjonsdeltagelsen er knyttet til det faktum at hvem vi er, hvordan vi oppfatter oss selv, og hva andre tilskriver oss, virker inn både på tilhørigheten og engasjementet i organisasjonen, (Lorentzen 2004, s 10) videre er det ingen krav om å delta fulltid på frivillighet, men deltaking i frivillige organisasjoner kan være en viktig kilde til kontakt med majoritetssamfunnet, og oppfattes ofte som et ledd i «hverdagsintegreringen» for norskfødte med innvandrerforeldre viser studier på at de er bedre integrert i arbeidslivet og

utdanning enn foreldregenerasjonen (Herman, 2016) Andelen som er aktive i utdanning eller arbeid ligger mye nærmere andelen i majoritetsbefolkningen enn blant innvandrerne i samme alder, (Olsen, 2020) viser også til at der er en viss forskjell i andelen på aktive mellom norskfødte med innvandrerbakgrunn og befolkningen uten innvandrerbakgrunn

Statistisk sentralbyrås rapport om integrering av innvandrere i Norge peker på at individuell eller gruppeintegrering kan måles ved oppnåelse av samme sosioøkonomiske goder som majoritetsbefolkningen. Enjolras og Wollebæk (2010) viser at utenforstående posisjoner på arbeidsmarkedet, som arbeidsledighet eller uføretrygd, negativt påvirker organisasjonsmedlemskap. Videre understrekes betydningen av frivillige organisasjoner som en viktig del av den demokratiske infrastrukturen i Norge, og de tjener som arenaer for identitetsdannelse, sosial integrasjon, og politisk engasjement. Deltakelse i slike organisasjoner er også anerkjent som en sentral komponent i hverdagsintegrering, spesielt for norskfødte med innvandrerforeldre (Lorentzen, 2004; Herman, 2016; Olsen, 2020). Denne tilnærmingen gir et dyptgående perspektiv på hvordan sosioøkonomisk integrasjon og deltakelse i frivillige organisasjoner samvirker for å forme innvandreernes opplevelse av inkludering i samfunnet.

3.2 Juridisk-politiske forhold

For å kunne besvare denne delen av oppgaven, skal jeg gå gjennom faktorer som spiller rolle for dannelse av juridisk-politiske forholdene. Jeg vil gå gjennom to lover. Gjennom juridisk-politiske forholdene, kan vi påpeke at det ligger i selve orde, juridisk som stammer av latin «jus» dette vil vi si «rett til noe»

denne delen av oppgaven gjør rede for menneskerettigheter i Norge og hva det innebærer. I Norge er menneskerettighetene forankret i nasjonal lovgivning og internasjonale avtaler. Grunnloven og internasjonale avtaler, som Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK) og FNs menneskerettighetserklæring, legger grunnlaget for beskyttelsen av disse rettighetene. Menneskerettighetene anses som en grunnleggende verdi i samfunnet og en sentral komponent i demokratiet. Stortinget.no. (2023, 15. november)

Både politiske og sivile rettigheter og økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter er fundamentale innenfor rammen av menneskerettighetene. Politiske rettigheter, som stemmerett, ytringsfrihet og organisasjonsfrihet, er essensielle for et velfungerende demokrati. Dette sikrer at innbyggerne kan delta i beslutningsprosesser og uttrykke sine synspunkter fritt. Pressefrihet anses også som en hjørnestein i demokratiet, da den muliggjør åpenhet og informasjonstilgang.

I tillegg til politiske rettigheter er også økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter avgjørende for at befolkningen skal kunne delta fullt ut i demokratiet. Retten til utdanning og helsehjelp er eksempler på slike rettigheter som må sikres av myndighetene for å legge til rette for deltakelse. Stortinget.no. (2023, 15. november)

Norge, som medlem av FN og som part i menneskerettighetskonvensjoner, er forpliktet til å respektere og sikre menneskerettighetene. I tilfelle brudd kan enkeltpersoner bringe saker inn for Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD), som har jurisdiksjon over norske saker.

Stortinget, som nasjonalforsamlingen, spiller en sentral rolle i å gjennomføre menneskerettighetene i norsk lov. Menneskerettighetene som vedtas av Stortinget, inkorporeres i menneskerettighetsloven, og enkelte rettigheter har også blitt forankret i Grunnloven. Dette sikrer en juridisk bindende forpliktelse til å respektere og beskytte disse rettighetene på nasjonalt nivå. Stortinget.no. (2023, 15. november)

Videre vil jeg presentere relevante lover for innvandrere i Norge, men jeg ville utdype meg i to av dem.

Utlendingsloven

Det er den sentrale loven som regulerer innvandring og opphold i Norge. Den fastsetter vilkårene for innvandring, asyl, arbeidsinnvandring, og andre forhold knyttet til utenlandske borgere.

Likestillings- og diskrimineringsloven

Denne loven sikrer at alle, inkludert innvandrere, har lik rett til beskyttelse mot diskriminering på grunn av blant annet etnisitet, religion, og nasjonal opprinnelse.

Arbeidsmiljøloven

Denne loven regulerer forholdene på norske arbeidsplasser, inkludert rettighetene og pliktene til arbeidstakere, uavhengig av deres opprinnelse.

Opplæringsloven

Denne loven regulerer rettighetene og pliktene til elever og ansatte i utdanningssektoren, og den gjelder også for innvandrere som er elever i norske skoler.

Helse- og omsorgstjenesteloven

Denne loven sikrer alle i Norge tilgang til helse- og omsorgstjenester, uavhengig av nasjonalitet.

Boligloven

Denne loven regulerer forholdene knyttet til bolig, inkludert leieforhold, og gjelder også for innvandrere.

Integreringsloven: Loven har som mål å fremme integrering og sikre like muligheter for alle, inkludert innvandrere.

Barnevernloven

Denne loven regulerer rettighetene og pliktene knyttet til barn og unge, inkludert barn av innvandrere

lover og regler som beskytter rettsikkerhet til utlendinger som befinner seg i Norge og lover som beskytter for diskriminering og likestilling. Den norske staten er veldig opptatt av å ivareta og fremme menneskerettigheter og demokratiprinsipper ligger i kjernen av norsk utenrikspolitikk. I den norske politikken ligger det en kjerneverdi som vektlegger troen på at varig fred og stabilitet forutsetter respekt for individets grunnleggende rettigheter og demokratiske prinsipper. Situasjoner

preget av manglende deltakelse, svekket rettssikkerhet, diskriminering, samt krenkelser av grunnleggende rettigheter og friheter, identifiseres som underliggende årsaker til mange konflikter og kriser. Denne overbevisningen danner grunnlaget for politiske initiativer som tar sikte på å styrke rettssamfunnet og fremme en mer rettferdig og inkluderende samfunnsutvikling.

Fremmedarbeidskraft har bidratt til økonomisk vekst i det norske samfunnet (Majid, 2019) de har fylt inn stillinger som er vanskelige for besatte lokale arbeidstakere og stimulerer økonomien for arbeidsmarkedet. Dette er resultat til økt produktivitet og oppfinnelse av nye arbeidsplasser. Videre er utfordringene som oppstår av sosioøkonomiske utfordringer, som mange fremmedarbeidere vil møte på inkluderer lavere lønn og diskriminering på arbeidsplasser. Diskriminering i ansettelsesprosesser er ellers mer utbredt blant innvandrere fra muslimske enn ikke-muslimske land, blant dem som bekjenner seg til islam som religion og blant dem som har innvandret på grunn av flukt eller av familiegrunner. Selvrapportering av diskriminering beviser naturlig nok ikke at det faktisk har foregått en diskriminering, Men studiene, som tar i bruk fiktive jobbsøknader i norske kontekster, bekrefter at arbeidsgivere sjelden viser interesse for søkere med opprinnelse fra muslimske land. Denne tendensen forsterkes ytterligere dersom jobbsøkerne indikerer i søknaden at de er aktive muslimer (Di Stasio et al., 2019). Andre undersøkelser med lignende metodikk antyder også en utbredt grad av diskriminering (A. Midtbøen, 2015), og dette inkluderer også norskfødte med innvandrerforeldre (A. Midtbøen, 2016). Videre viser forskningen til Erdal et al. (2019) at andelen som rapporterer diskriminering på var høyest blant etterkommerne, og over halvparten av etterkommerne med foreldre fra Somalia, Pakistan, Irak og Tyrkia rapporterte slike erfaringer.

Å kunne ta tak i slike samfunnsmessige aspekter bidrar til å redusere økonomisk frykt blant alle berørte samfunnsmedlemmer. Dette er et mål som den norske staten aktivt arbeider mot, og lovgivning som beskytter fremmedarbeidere og ansatte mot diskriminering for eksempel likestillings- og diskrimineringsloven og utlendingsloven

likestillings- og diskrimineringsloven

Forbud mot diskriminering

Likestillings- og diskrimineringsloven forbyr diskriminering på grunnlag av flere beskyttede karakteristikk, inkludert kjønn, etnisitet, religion, alder, funksjonsevne, og seksuell orientering. Dette betyr at enkeltpersoner ikke skal bli utsatt for urettferdig behandling eller forskjellsbehandling basert på disse grunnlagene.

Likebehandling og tilrettelegging

Loven pålegger arbeidsgivere og tjenesteytere å sikre likebehandling av alle ansatte og brukere. Det innebærer også krav om tilrettelegging for personer med nedsatt funksjonsevne, slik at de har like muligheter som alle andre.

Aktivitetsplikt

Arbeidsgivere og tjenesteytere har en aktivitetsplikt for å fremme likestilling og hindre diskriminering. Dette innebærer å arbeide aktivt med tiltak som kan bidra til å skape et inkluderende miljø og redusere eksisterende forskjeller.

Individuelle rettigheter

Enkeltpersoner som mener seg diskriminert, har rett til å klage til Likestillings- og diskrimineringsombudet. Ombudet har ansvar for å håndheve loven og arbeide for å løse konflikter. Dersom saken ikke løses, kan den bringes inn for Likestillings- og diskrimineringsnemnda.

Positiv særbehandling

Loven gir også rom for positiv særbehandling, som innebærer å gi visse grupper særskilte tiltak for å oppnå reell likestilling. Dette kan være nødvendig for å utjevne eksisterende skjevheter.

Sanksjoner:

Lovbrudd kan medføre sanksjoner, og domstolene kan pålegge erstatning for økonomisk tap eller oppreisning ved diskriminering.

Utdanning og informasjon

Loven legger også vekt på betydningen av å gi opplæring og informasjon om likestilling og diskriminering, både i arbeidslivet og samfunnet generelt

Denne er et viktig verktøy for å sikre alle individene, uavhengig av bakgrunn, skal ha like rettigheter og muligheter. Denne loven fremmer samfunnet som er preget av mangfold, respekt og likeverd

Videre vil jeg presentere utlendingsloven (Lov av 15.mai 2008 nr.35), denne loven er en sentral juridisk ramme som regulerer adgang til riket og opphold for utlendinger i Norge, denne loven bidrar til rettsikkerhet for utlendinger og samtidig regulere og kontrollerer innvandring

Utlendingsloven

Rettsikkerhet for utlendinger:

Lovens formål, som angitt i § 1, er å ivareta rettsikkerheten til utlendinger som reiser inn i eller ut av riket, oppholder seg her eller søker om tillatelser etter loven.

Dette innebærer at utlendinger har krav på rettsikkerhet i alle prosesser knyttet til deres tilstedeværelse og status i Norge. Dette inkluderer retten til å bli hørt, retten til å klage og anke, og andre grunnleggende rettsikkerhetsprinsipper.

Regulering og kontroll med innvandringen:

Loven gir grunnlag for regulering og kontroll med innvandringen til Norge. Dette innebærer at myndighetene har verktøy for å fastsette vilkår og krav for innreise, opphold og eventuell bosetting av utlendinger.

Regulering og kontroll med innvandringen gir staten muligheten til å håndtere og administrere tilstrømmningen av personer til landet i tråd med nasjonale interesser, økonomiske forhold og andre relevante hensyn.

Internasjonale regler og rettigheter

Ifølge lovens § 3 skal den anvendes i samsvar med internasjonale regler som Norge er bundet av når disse har til formål å styrke individets stilling.

Dette innebærer at loven er forpliktet til å respektere og iverksette internasjonale avtaler og normer som beskytter individets rettigheter, og at den ikke kan være i strid med disse

Endringer for begrensning av oppholds muligheter

I løpet av de siste årene har det vært endringer i loven med sikte på å begrense mulighetene for å få opphold i Norge. Dette har blant annet vært en respons på den politiske majoritetens oppfatning om at det tidligere hadde kommet for mange til Norge.

Utlendingsloven § 41 a, introduserer alderskrav for søknad om familieetablering som et tiltak for å begrense bestemte typer innvandring.

Samlet sett er en vellykket integrasjon en del av politikken som balanserer samfunnets interesser med individuelle rettigheter. Dette skaper et mangfoldig samhörig og respektfullt samfunn. Rettsikkerheten skaper tillit mellom samfunnet, rettferdighet legger til grunnlag for en positiv integrasjonsprosess, dette bidrar til å fremme inkludering og like muligheter uavhengig av bakgrunn, og fremmer følelsen av tilhørighet i samfunnet. Gjennom en rettferdig politikk, reduseres risikoen for isolasjon og bidrar til å forhindre sosial uro og konflikter, men heller legger til rette for en mangfoldig samfunnsstruktur. Samtidig må internasjonalt samarbeid håndteres i tråd med menneskerettigheter, som styrker individets posisjon i samfunnet. Samlet sett er en vellykket integrasjon avhengig av en politikk fremmer individets rett i et mangfoldig samfunn.

3.3 Sosial kapital-sosial integrasjon

Bourdieu (1986) og Coleman (1988) utviklet teorier som understreker betydningen av sosial kapital i forbindelse med integrering. Sosial kapital refererer til de gjensidige anerkjennelsene og forpliktelsene som eksisterer i sosiale nettverk. Bourdieu (1986) hevder at sosial kapital ikke eksisterer i individene selv, men i kvaliteten av relasjonene mellom individene. Det er dermed et kollektivt gode som er delt av en gruppe. Sosial kapital viser hvordan relasjoner og nettverk er avgjørende, for å bli akseptert, handler det ikke bare om at myndigheten skal

legge til rette, men det handler om selv initiativ til å delta i lokale samfunnsgrupper, organisasjoner, mellom både pakistanske og norske innbyggere.

Videre definerer Putnam sosial kapital som «features of social life, networks, norms, and trust – that enable participants to act together more effectively to pursue shared objectives» (Putnam 1995, s 664- 664). han bruker blant annet begrepet «sosial kapital» for å forklare sammenhengen mellom sosial og politisk integrasjon, gjensidig tillitsskapende og normdannende aktiviteter er slik sett elementer som ikke bare er verdifulle for de enkeltindivider som har det, men også for et samfunn. Norge og de andre skandinaviske landene blir ofte framstilt som samfunn, med høy sosial kapital på grunn av borgernes høye organisasjonsdeltagelse, samt generelle og institusjonelle tillitsnivå (Wollebæk 2009; Woolcock 1998) Sosiale kapital danner nettverker som er grenseoverskridende, både ved at de er åpne for nye medlemmer, samt at de inngår i relasjon med andre typer nettverk. Det er på disse arenaene møtene mellom menneske skjer. Som man i utgangspunktet ikke ville omgås med og relasjonelle ressurser som bidrar til å samle samfunnsborgere til gjensidig tillitsskapende og normdannende aktiviteter (Putnam 2000; Putnam et al. 1993). videre stilles Putnams tilnærming kritisk for kontekstuelle variasjoner, som politiske, økonomiske og demokratiske forhold når sosial kapital skal forklares.

Putnam mener at graden av sosial kapital bestemmes av sosial interaksjon, særlig gjennom deltagelse i formelle organisasjonsnettverk, men også gjennom uformelle typer av sosial interaksjon, mener både Woolcock (1998, 2000) og Szreter (2002) sosial kapital referer ikke til relasjoner mellom borgere og deres uformelle og formelle nettverk for samfunnet nivå av sosial kapital, men hvordan politiske myndigheter og andre institusjoner skaper, kanaliserer og påvirker mengden av sosial kapital og offentlig engasjement sikrer tilgang til ressurser som spiller en aktiv rolle i sivilsamfunnet.

3.4 Oppsummering av teori

I teoridelen presenterte jeg et teoretisk rammeverk for å analysere integrasjonen av pakistanske migranter i det norske samfunnet. Fokuset er på tre

nøkkelaspekter: sosioøkonomisk integrasjon, juridisk-politiske forhold, og sosial kapital-sosial integrasjon.

I den sosioøkonomiske integrasjonsdelen understrekes betydningen av utdanning, kompetanse, og deltakelse i arbeidslivet som avgjørende for vellykket integrasjon. Frivillig arbeid og deltakelse i organisasjoner blir identifisert som positive faktorer som muliggjør nettverksbygging og kompetanseutvikling. Mens juridisk-politiske forhold belyses gjennom Likestillings- og diskrimineringsloven og Utlendingsloven. Disse lovene sikrer rettighetene til pakistanske innvandrere, forbyr diskriminering, og regulerer adgangen til riket. Diskriminering på arbeidsplassen og endringer i lovgivningen som alderskrav for familieetablering blir diskutert og videre er sosial kapital-sosial integrasjonsteorien, basert på Bourdieu og Coleman, som understreker viktigheten av gjensidige anerkjennelser og forpliktelser i sosiale nettverk. Deltakelse i lokale samfunnsgrupper, organisasjoner, og sosiale nettverk fremheves som avgjørende for vellykket integrasjon, og politisk engasjement blir identifisert som en vei til sosial integrasjon.

Samlet sett skal teoridelen gi en helhetlig forståelse av integrasjonen ved å kombinere økonomiske, rettslige, og sosiale perspektiver. Dette danner et solid grunnlag for analysen/vurderingen av hvordan pakistanske migranter kan bli vellykket integrert i det norske samfunnet

4.0 Analyse/Vurdere

4.1 Sosioøkonomisk integrasjon

Sosioøkonomisk integrasjon, refererer til den gradvise deltakelsen av innvandrere i Norge i økonomiske strukturer, arbeidsmarkedet, og økonomisk aktivitet.

Utdanning og kompetanse spiller en avgjørende rolle i å lette denne integrasjonen blant både pakistanske og norsk-pakistanske samfunnsmedlemmer.

Investeringsstrategier rettet mot utdanning antyder seg som en effektiv tilnærming for å forbedre sosioøkonomisk integrasjon innenfor disse gruppene.

Frivillig arbeid og deltakelse i organisasjoner har vist seg å være positive faktorer for integrasjon. Slike aktiviteter bidrar ikke bare til økt tilknytning til lokalsamfunnet,

men gir også muligheter for nettverksbygging og kompetanseutvikling, som i sin tur letter tilgangen til arbeidsmarkedet.

4.2 Juridisk-Politiske Forhold

De juridiske og politiske rammevilkårene i Norge, spesielt gjennom likestillings- og diskrimineringsloven samt Utlendingsloven, har en sentral og beskyttende rolle for å sikre rettighetene og rettssikkerheten til utlendinger, inkludert pakistanske innvandrere.

Likestillings- og diskrimineringsloven har som formål å forhindre diskriminering basert på ulike beskyttede karakteristikk, som kjønn, etnisitet, religion, alder, funksjonsevne, og seksuell orientering. Dette rettsverket sikrer enkeltpersoner mot urettferdig behandling basert på slike grunnlag.

Utlendingsloven ivaretar rettssikkerheten til utlendinger som søker tillatelser i Norge. Denne loven gir utlendinger rettigheter som sikrer dem rettferdig behandling, muligheten til å bli hørt, samt klage- og ankerettigheter i saker som angår deres tilstedeværelse og status i landet.

Menneskerettighetene i Norge er forankret i nasjonal lovgivning og internasjonale avtaler, som Grunnloven, Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK), og FNs menneskerettighetserklæring. Disse utgjør fundamentet for beskyttelsen av individets rettigheter i samfunnet og er essensielle for demokratiet.

Både politiske og sivile rettigheter og økonomiske, sosiale, og kulturelle rettigheter er grunnleggende innenfor rammen av menneskerettighetene. Politiske rettigheter, som stemmerett, ytringsfrihet, og organisasjonsfrihet, er nøkkelfaktorer for et velfungerende demokrati. Sosiale, økonomiske, og kulturelle rettigheter, inkludert retten til utdanning og helsehjelp, er avgjørende for befolkningens deltakelse i demokratiet.

4.4 Sosial Kapital og Sosial Integrasjon

Sosial kapital, definert som nettverk, relasjoner og sosiale ressurser tilgjengelige gjennom samhandling i samfunnet, spiller en vital rolle i sosial integrasjon. For

innvandrere, inkludert pakistanske samfunn i Norge, har deltakelse i frivillige organisasjoner og nettverksbygging vist seg å være en nøkkelkomponent.

Gjennom frivillig arbeid og engasjement i organisasjoner utvikler enkeltpersoner sosial kapital, som ikke bare gir dem tilknytning til lokalsamfunnet, men også letter tilgangen til arbeidsmarkedet. Nettverksbygging gjennom slike aktiviteter gir muligheter for kompetanseutvikling og øker sjansene for vellykket integrasjon ved å skape et støttende samfunn rundt individet. suksessen til norsk-pakistanere ikke er en konsekvens av individuelle anstrengelser, men også et resultat av samfunnets evne til å tilpasse seg og verdsette mangfold som en ressurs. Betydningen av inkluderende politikk og bevissthet om mangfoldets potensiale for å berike samfunnet underbygges som avgjørende. Norsk-pakistanernes historie presenteres som en inspirerende studie av suksess innenfor rammene av et moderne, mangfoldig samfunn.

5.0 Drøfting av funn

Det er over 50 år siden de første pakistanere kom til Norge, norsk- Pakistaner politikeren. Assad Nasir skriver et innlegg om Norsk-pakistanere er blitt nordmenn, også i politikken. Det vitner om vellykket integrering (Nassir, 2023)

spørsmålet om hvordan vurdere integrasjonen av pakistanske innvandrere? Kan vi vurdere deres integrasjon gjennom en aktiv politisk deltakelse og gjennom deres initiativ da de søkte på arbeid, uten å kunne språket eller hvordan de skulle innpasse seg i det norske samfunnet. De måtte gjennom en prosess av å kunne passe inn og lære seg språket og kommunikasjon, som er en av de sentrale rollene i integreringsprosessen, dette er den avgjørende for deltakelsen i samfunnslivet, arbeid og utdanning (Fishman, J. A, 2001)

Gjennom integrering handler det ikke bare om individuelle tilpasningen, men også om deltakelsen i det norske samfunnet (Portes, A., & Rumbaut, R. G. (2006)) Vi kan se i dag at det er mange norsk-pakistanere som har klart seg veldig bra i politikk yrket. Allerede på 1983 viste pakistanere engasjement i den norske politikken, bare 12-13 år etter dere ankomst til landet. På kommunevalget året

1983 ble Khalid Mahmood valgt inn i Oslobystyre på høyresiden, og Naushad Ali Qureshi på Sv sin liste.

Videre i året 1987, ble Khalid Mahmood gjenvalgt i høyere side, dette kan sies å være den spede begynnelsen i Oslo med norsk-pakistanere som folkevalgt, og senere kom flere til både i kommunevalg og stortingsvalg. Siden tusenårsskiftet kan vi se at flere norsk-pakistanere følger tidligere fotsporene til pakistanske fremmedarbeidere, slik at i dag kan vi se en jevn økning at flere norsk-pakistanere stiller til valg, og antallet som har maktposisjoner i det norske samfunnet øker. Dette er et resultat av sosial samhandling og felleskapsengasjement. Aktiv deltakelse i sosiale nettverk, organisasjoner og felleskap kan bidra til å fremme integrering (Portes, A., & Rumbaut, R. G. (2006) videre påpeker forskeren Jakub Godzimirik norsk-pakistanere er en vellintegret gruppe med betydelig innflytelse i det norske samfunnet (Valberg, 2012) innenfor samfunnsdebatten stiller pakistanere med veldig mange kjente aktørene i høyt politisk engasjement og stor politisk tyngde (Godzimirski, 2011, s. 597. i dag kan vi se blant annet stortingsrepresentant Abid Raja, stortingsrepresentant Mudassar Hussain Kapur, Arbeiderpartiets nestleder, stortingsrepresentant og tidligere kulturminister Hadia Tajik, og tidligere visepresident på Stortinget, og forsker og forfatter Akhtar Chaudhry og statssekretæren for Erna Solberg, Laila Bokhari.

Videre viser både pakistanere og norsk-pakistanere en aktiv deltakelse i både frivillig arbeid og samfunnsorganisasjoner blant annet «Aslam Ahsan ble valgt inn i Lørenskog kommunestyre i 1983, og i 2009 fikk han Kongens fortjenstmedalje for sitt politiske og sosiale arbeid» (Jenssen & Uberoi, 2009) disse aktørene er kan sies å være en resultat til fremgangen av sosial integrasjon, som bygger på sterke bånd mellom samfunnsmedlemmer, og gir mulighet for samarbeid på tvers av kulturer. For eksempel som nevnt over, viste pakistanere tidlig engasjement i politikken, allerede 12-13 år etter deres ankomst til landet.

Som nevnt i teori referer begrepet sosioøkonomisk integrasjon, om adgang til arbeid, bolig, utdanning og helseomsorg, Henriksen (2012) påpeker at eierandelen blant norsk-pakistanere kan betegnes som «suksesshistorie» 85% av norsk-pakistanere bor i egen bolig (samme nivå som etniske nordmenn og 22% høyere

enn resten av minoritetsbefolkningen) (Søholt, 2009, s. 150) Når det gjelder høyere utdanning, er det eninteresserende mønster blant norsk-pakistanere. Førstegenerasjons norsk-pakistanere, altså de som er født i Pakistan, deltar i like stor grad som gjennomsnittet for alle innvandrere i høyere utdanning, og dette utgjør 17% av gruppen (Pettersen *et al.* (2009), s. 204.)

Det som skiller seg ut, er at andregenerasjons norsk-pakistanere, de som er født i Norge, er overrepresentert i høyere utdanning. I aldersgruppen 19–24 år ser vi at 39,4% av andregenerasjons norsk-pakistanske kvinner tar høyere utdanning, sammenlignet med 36,4% i den generelle kvinnelige befolkningen. På samme måte tar 29,9% av andregenerasjons norsk-pakistanske menn i aldersgruppen 19–24 år høyere utdanning, sammenlignet med 23,4% i den generelle mannlige befolkningen i samme aldersgruppe (Henriksen (2010), s. 57). videre ser vi at norsk-pakistanere er betydelig overrepresentert blant medisinstudentene. I 2005 utgjorde norsk-pakistanere nesten 10% av medisinstudentene i Oslo, noe som peker mot en spesifikk og markant tilstedeværelse innenfor dette fagområdet (Aarvig (2005)

Når vi skal vurdere de juridisk- politiske forholdene som gjelder i integrasjonen for pakistanske innvandrere i Norge, påpeker mange studier at de første pakistanere som kom til Norge var preget av elendige arbeids og boforhold, de ble utnyttet både av samfunnet og arbeidsgivere (Khan, 2009, s. 31) senere på 1971, ble det bestemt at ikke nordiske arbeidssøkere måtte søke om arbeidstillatelse fra land de var statsborgerskap og i land hvor arbeidssøkere hadde oppholdstillatelse i sek måneder. Arbeidssøkere var blant annet utsatt for hets og rasisme, tillegg bidro media til å skape falske nyheter om pakistanske innvandrere. Det var ikke før cirka 10 senere i 1978 etter deres ankomst at Norge vedtok lov om likestilling på arbeid, og lov som beskytter mot rasisme (Korbøl & Midtbøen 2018, s. 77-78) på et tidspunkt når vi ikke har lover og bestemmelser som beskytter den fremmede, oppstår det arbeidsledighet, sosial avstand og manglende kunnskap og hvordan forholde seg til dem. I innledningen, presenterte jeg at den pakistanske arbeidskraften bidra til den økonomiske veksten i Norge, i tiden etter andre verdenskrig. Men likevel påpeker Korbøl og Midtbøen (2018) at selv om det var et stort behov for arbeidskraft, var det fortsatt vanskelig for de pakistanske

arbeidsinnvandrere å få arbeid. Og i samsvar med arbeidsledighet, gjorde ikke hetsen forholdene noe bedre, og førte til kritisk skepsis hos arbeidsgivere, og bidro til å gjøre det enda vanskeligere for pakistanere å finne jobb. Gjennom likestilling og diskriminerings loven kan vi danne et beskyttende ramme for pakistanske arbeidsinnvandrere. Dersom Norge hadde utarbeidet denne loven tidlig etter andre verdenskrig, ville mest sannsynlig diskriminering av bedrifter som tok imot ufaglært arbeidskraft, og lavest lønnede arbeid i samfunnet, ville ikke fantes i den grad som det fantes da.

Avslutningsvis ønsker jeg å påpeke betydningen av å vurdere den vellykkede integrasjonen av norsk-pakistanere i lys av deres politiske deltakelse og statens ansvar for å legge til rette for innvandrere. Denne analysen gir innsikt politisk deltakelse i samfunnet som har evnen til å inkludere og gi like muligheter til alle borgere, uavhengig av deres opprinnelse. Samtidig reflekterer statens rolle i å skape et støttende miljø for innvandrere nødvendigheten av politiske initiativer og lovgivning som fremmer integrasjon. Dette aspektet av vurderingen var essensielt for å forstå de underliggende faktorene som bidrar til vellykket integrasjon og identifisere eventuelle områder for forbedring i politiske tiltak og samfunnsstrukturer.

6.0 Konklusjon

I denne delen presenteres det konklusjoner, som skal besvare problemstillingen. Følgende problemstilling lød slik: *«Hvordan kan vi vurdere vellykket integrasjon blant norsk-pakistanere, med hensyn til, sosioøkonomisk integrasjon, juridisk-politiske forhold og sosialkapital-sosial integrasjon?»*

Det konkluderes med at vellykket integrasjon av pakistanske innvandrere i Norge er avhengig av en helhetlig tilnærming. Sosioøkonomisk integrasjon, juridisk-politiske forhold og sosial kapital-sosial integrasjon utgjør nøkkelkomponenter i denne prosessen.

Gjennom sosioøkonomisk integrasjon kan vi understreke betydningen av utdanning og kompetanse letter på integrasjonen blant pakistanske innvandrere,

og investering i utdanning fremstår som en effektiv strategi for å forbedre sosioøkonomisk integrasjon. Videre fremheves frivillig arbeid og deltakelse i organisasjoner som positive faktorer for integrasjon, med muligheter for nettverksbygging og kompetanseutvikling. Sosioøkonomisk integrering har vært en bemerkelsesverdig suksesshistorie for norsk-pakistanere i Norge. Med en imponerende eierandel på 85% som bor i egen bolig, har denne gruppen demonstrert en solid tilknytning til det norske samfunnet. Videre er andregenerasjons norsk-pakistanere betydelig overrepresentert innen høyere utdanning, spesielt innen medisin. Dette peker ikke bare på individuell fremgang, men også på en kollektiv suksess i å navigere gjennom det norske utdanningssystemet. Denne positive trenden i sosioøkonomisk integrering reflekterer ikke bare individuell suksess, men også en dypere forankring i samfunnet, bidrar til kulturelt mangfold og styrker fellesskapets samhørighet

De juridisk-politiske forhold, spesielt Likestillings- og diskrimineringsloven og Utlendingsloven, sikrer rettighetene til pakistanske innvandrere. Men likevel må jeg påpeke behovet for kontinuerlige justeringer for endringer knytta til migrasjon og integrasjon. Historiske utfordringer knyttet til arbeidsforhold og diskriminering som ble adressert gjennom rasisme, og forskjellsbehandling på bakgrunn av etnisitet skal lovverket fungere som en beskyttende ledd i samfunnet og må være fleksibelt for å tilpasse seg samfunnsendringer.

Sosial kapital-sosial integrasjon fremheves som en vesentlig faktor for vellykket integrasjon. Aktiv deltakelse i lokale samfunnsgrupper, organisasjoner og politisk engasjement bidrar positivt til å bygge sosial kapital og styrker båndene mellom pakistanske innvandrere og samfunnet. Politisk deltakelse blir identifisert som en viktig faktor på integrasjonen og gjennom historiske eksempler som *«Det er over 50 år siden de første pakistanere kom til Norge, norsk- Pakistaner politikeren. Assad Nasir skriver et innlegg om Norsk-pakistanere er blitt nordmenn, også i politikken. Det vitner om vellykket integrering (Nassir, 2023)»* og flerenorsk-pakistanere har blitt valgt inn i ulike politiske organer, fra kommunestyre til Stortinget. Dette viser at norsk-pakistanere suksess innen politikk, dette illustrere vellykket tilpasning i det norske samfunnet

Jeg vil påpeke at lovgivningen ikke har stått stille, og endringer har vært nødvendige for å møte utfordringene knyttet til økende innvandring og for å ivareta nasjonale interesser. Dette understreker viktigheten av at lovgivningen er dynamisk og i stand til å tilpasse seg endrede forhold i samfunnet. Endringene kan omfatte justeringer i regelverket for å adressere nye utfordringer og behov som oppstår i kjølvannet av migrasjon og integrasjon

Samlet sett er denne analysen/vurderingen av norsk-pakistaneres suksess i integrasjonen, ikke bare skyldes individuelle innsats, men også samfunnets evne til å tilpasse seg og verdsette mangfold. Inkluderende politikk og bevissthet om mangfold fremheves som kritisk faktor for å berike samfunnet

Avslutningsvis konkluderer denne analysen med at vellykket integrasjon av norsk-pakistanere i Norge krever en helhetlig tilnærming. Sosioøkonomisk integrasjon, gjennom utdanning og kompetanse, har vist seg å være essensiell, og investering i utdanning fremstår som en effektiv strategi. Frivillig arbeid og deltakelse i organisasjoner bidrar positivt til integrasjonen, med økte muligheter for nettverksbygging og kompetanseutvikling

Litteraturliste

- Aarvig, S. (2005, 8. desember). Studenter med holdninger. Dagens Medisin. Besøkt 10. november 2023. Arkivert fra originalen 5. mai 2019.
- Borjas, G. J., & Chiswick, B. R. (2019). *Foundations of migration economics*. Oxford University Press.
- Collett, E: (2008) *The EU Immigration Pact from Hague to Stockholm, via Paris* EBC Policy Brief
- Dokka, Å. G. (2017, 8. desember). Valgdeltakelsen blant innvandrerne økte svakt. Statistisk sentralbyrå. Besøkt 3. oktober.
- Dybvik Øyen, Øyvind med flere, red. (2018): Lærebok i utlendingsrett, andre utgave
- Enjolras, B., & Wollebæk, D. (2010). *Frivillige organisasjoner, sosial utjevning og inkludering*.
- Erdal, M. B. (2013). Migrant transnationalism and multi-layered integration: Norwegian-Pakistani migrants' own reflections. *Journal of ethnic and migration studies*, 39(6), 983-999.
- Fishman, J. A. (Ed.). (2001). *Can threatened languages be saved?: Reversing language shift, revisited: A 21st century perspective* (Vol. 116). Multilingual Matters
- Friberg, J. H., & Midtbøen, A. H. (2017). Innvandrernes etterkommere: Teoretiske og komparative perspektiver. *Norsk sosiologisk tidsskrift*, 1(1), 5-14.
- Godzimirski, J. (2011). Diasporaer og norsk utenrikspolitikk. *Internasjonal Politikk*, 69(4), 579-617. Arkivert fra originalen 14. oktober 2013. Besøkt 11. november.
- Haaland, H., Magnussen, M. L., Wallevik, H., & Frykman, M. P. (2021). Ulike måter å «sikre sted»: flyktingers fortellinger om integrering inn i et lokalsamfunn i Sør-Norge. In *Fortellinger om integrering i norske lokalsamfunn* (pp. 180-202). Oslo: Universitetsforlaget.
- Helliwell, J. F., & Putnam, R. D. (1999). Education and social capital.
- Jacobsen, D. I. (2022). *Hvordan gjennomføre undersøkelser? Innføring i samfunnsvitenskapelig metode* (4. utg.). Cappelen Damm Akademisk. ISBN 9788202727307
- Khan, M. (2009). *Tilbakeblikk - Da pakistanerne kom til Norge*. Pax Forlag A/S. ISBN 9788253032313.
- Korbøl, A., & Midtbøen, A. H. (2018). *Den kritiske fase - Innvandring til Norge fra Pakistan 1970 - 1973*. Universitetsforlaget. ISBN 9788215030210.
- Loga, J. (2012). *Trossamfunn, innvandring, integrasjon: En kunnskapsoversikt*. Senter for forskning på civilsamfunn og frivillig sektor.
- Majid, S. (2019). *Ut av skyggene: den lange veien mot likestilling for innvandrerkvinner*. Aschehoug & Co

Nasir, A. (2023, 27. august). Fra «fremmedarbeidere» til helnorske politikere: Rekordmange norsk-pakistanere stiller til valg. *Utrop*. Hentet fra <https://www.utrop.no/plenum/ytringer/345075/>

Norske lovar. (2017). Likestillings- og diskrimineringsloven (Lov-2017-06-16-51). Hentet fra <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2017-06-16-51>

Penninx, R., & Garcés-Mascreñas, B. (2005). Integration of Immigrants in European Societies. A state-of-the-art report. The Netherlands Institute for Social Research. The Hague, The Netherlands.

Putnam, R. (2001). Social capital: Measurement and consequences. *Canadian journal of policy research*, 2(1), 41-51.

Sejersted, F. (2013). Norsk historie fra 1970 til 1990. Store norske leksikon. Hentet 17. oktober 2023 fra https://snl.no/norsk_historie_fra_1970_til_1990.

Selle, P., & Wollebæk, D. (2005). Hvorfor studere sosial kapital i Norge?. *Tidsskrift for samfunnsforskning*, 46(2), 221-235.

Stortinget.no. (2023, 15. november). Menneskerettighetenes plass i demokratiet. Hentet fra <https://www.stortinget.no/no/Stortinget-og-demokratiet/stortinget-undervisning/videregaende-skole/demokrati/menneskerettighetenes-plass-i-demokratiet/>

Søholt, Susanne (2009). *IMDI-Rapport. Integrerings- og mangfoldsdirektoratet*. 4 (7): 148-156. Arkivert fra [originalen](#) 12. januar 2019. Besøkt 30. mars 2013. hentet fra «[Hvordan påvirker økonomiske nedgangstider innvandreres situasjon på boligmarkedet?](#)».

Vevstad, Vigdis med flere, red. (2010): *Utlendingsloven – kommentarutgave*

Worts, M. (2023). Å finne Janus: En vellykket integrering av kulturmiljø som juridiske hensynssoner i Hå kommuneplan. *Kart og Plan*, 116(3), 216-233

Woolcock, M., Szreter, S., & Rao, V. (2011). How and why does history matter for development policy?. *The Journal of Development Studies*, 47(1), 70-96

